

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นเหตุให้ทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และประกอบกับค่านิยมบริโภควัตถุนิยมที่เป็นไปอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด จึงทำให้การดิ้นรนต่อสู้แย่งกันทำมาหากินนั้นเพิ่มความรุนแรง ดังปรากฏเป็นข่าวตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งข่าวเหล่านั้นจะเป็นเรื่องอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับร่างกายและทรัพย์สิน การฉ้อราษฎร์บังหลวง การปลอมแปลงสินค้า การกักตุนสินค้าเพื่อเก็งกำไร การค้ายาเสพติด การเสพยาบ้าในหมู่เยาวชนหรือคนทั่วไป การปลุกระดมใส่ร้ายป้ายสี การปรักปรำคนดีและโรคจิต เป็นต้น เหตุการณ์เหล่านี้นับวันจะเพิ่มและทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากสถิติคดีอาญาที่ราชอาณาจักรที่เกิดขึ้นของประเทศ ดังนี้

สถิติการรับแจ้งคดีอาญาที่ราชอาณาจักร พ.ศ.2548- พ.ศ.2550

ประเภทความผิด	2548	2549	2550
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	9,586	8,738	7,997
คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	45,840	43,531	39,461
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	76,178	76,750	74,390
คดีที่น่าสนใจ : โจรกรรม ปล้น ข่มขืนฆ่า ฉ้อโกงยกยอก ฯลฯ	41,240	245,137	44,158
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย : ยาเสพติด การค้าประเวณี การพนัน	228,600	256,596	284,134
สลากรวม			

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจที่ราชอาณาจักร (www.police.go.th), พฤษภาคม 2551

สถิติดังกล่าว เป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงระบบสังคมไทยที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน และคับแคบ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมทางด้านจิตใจของคนไทยในสังคมปัจจุบัน ที่มีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งในเรื่องนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราโชวาทในที่ประชุมพุทธศาสนาที่ราชอาณาจักร มีข้อความตอนหนึ่งว่า “ความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งที่น่าวิตก คือทุกวันนี้ความคิดอ่านและความประพฤติหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเมื่อก่อนถือเป็นความชั่วความผิด ได้กลายเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับแล้วพากันประพฤติปฏิบัติโดยไม่สะดุ้งสะเทือน จนทำ

ให้เกิดปัญหา และทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนมืดมัวลงไป เป็นปัญหาใหญ่ที่เหมือนกระแสดลื่นอันไหลบ่าเข้ามาท่วมทั่วทั้งไปหมด จำเป็นต้องแก้ไขด้วยการฝืนคลื่นที่กล่าวนั้น” ซึ่ง สุธีรา สุริยวงศ์ (2551 : 26) ได้มีความเห็นสอดคล้องกับกระแสพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กล่าวคือ ในสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทุกด้านอย่างรวดเร็ว และจากการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาเรามุ่งพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจ ด้านคุณธรรมจริยธรรม จึงก่อให้เกิดความเสียหายและปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ตลอดจนเป็นที่มาของปัญหาสังคม ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

การที่สังคมปัจจุบันมีลักษณะเน้นความมั่งคั่งทางวัตถุเป็นใหญ่ แต่จิตใจของคนไม่ได้รับการพัฒนาให้ทันกับการเจริญเติบโตทางวัตถุ จึงมีผลทำให้ศีลธรรมจรรยา ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่ประพาศสืบทอดกันมาเสื่อมโทรมลงไป ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เพราะประเทศชาติจะพัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้านนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรเป็นสำคัญ โดยเครื่องมือที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพคือการศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล ถ้าสังคมและบ้านเมืองได้ให้การศึกษาคที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะแก่ทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้ตลอด” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาที่สามารถพัฒนาคนให้เป็นคนดีโดยสมบูรณ์นั้น นอกจากการให้ความรู้เนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแล้ว สิ่งสำคัญที่จะต้องปลูกฝังควบคู่กันไปก็คือจริยธรรม

ท่านพุทธทาสภิกขุ ได้เน้นเรื่องการศึกษาประเภทที่เป็นตัวสร้างสันติสุขให้มนุษย์ คือการศึกษาที่มีศีลธรรมเป็นรากฐาน ส่วนการศึกษาที่ทำลายมนุษยชาติ คือการศึกษาที่ท่านเรียกว่า “หมาหางด้วน” ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีแต่ความรู้ความสามารถ แต่ขาดคุณภาพในการควบคุมตนเอง ชีวิตจึงไม่สมบูรณ์ สาโรช บัวศรี (2505 : 1) มีความเห็นว่า “ไม่ว่าโรงเรียนใดหรือมหาวิทยาลัยใดหากปลูกฝังเพียงให้การศึกษาทางวิชาการหรือวิชาชีพล้วน ๆ แต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงการปลูกฝังคุณธรรมอื่น ๆ เช่น การมีความรับผิดชอบ การมีจริยธรรม และมนุษยธรรมอื่น ๆ นับว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ไม่ได้ทำหน้าที่ในทางการศึกษา” เช่นเดียวกันกับ บรรเทา กิตติศักดิ์ (ม.ป.ป.) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “การศึกษาย่อมเกี่ยวข้องกับจริยธรรม เพราะจริยธรรมเป็นเรื่องของการประพฤติปฏิบัติหรือพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีมาตรฐานแห่งความประพฤติดีเป็นหลักการตัดสินใจกระทำ การศึกษาต้องการให้คนในสังคมมีจิตใจสูง มีคุณธรรมควบคู่ไปกับการมีความรู้ ในทาง

ปรัชญาการศึกษาเรามุ่งให้ผู้มีการศึกษามีชีวิตที่ดี คือพัฒนาจิตใจของคนให้มีคุณธรรม เพื่อให้ชีวิตเกิดสุข เพราะถ้าฟังจะให้คนมีความรู้อย่างเดียวโดยไม่มีคุณธรรมย่อมเกิดอันตรายต่อตนเอง และโดยส่วนรวม ซึ่งอาจนำความรู้ไปใช้ในทางที่ผิดได้ จริยธรรมและคุณธรรมจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา จะต้องพัฒนาจิตใจของคนควบคู่กับการพัฒนาทางสติปัญญาและความรู้”

วงการศึกษาไทยทุกวันนี้เริ่มต้นตัวกันมากในประเด็น “ความรู้คู่คุณธรรม” จนถึงกับได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีข้อความอันแสดงถึงความตระหนักในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาให้คนในชาติถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติอันดีงาม ดังในมาตรา 6 ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษา “เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” มาตรา 23 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษา “... ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม...” ให้จัดการเรียนการสอนในมาตรา 24 (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ ให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

จากความเป็นมาดังกล่าว ประกอบกับในปัจจุบันมีนิสิตนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก มีความประพฤติไม่เหมาะสมและเสื่อมเสียด้านต่าง ๆ ทั้งทางวัฒนธรรมและคุณธรรมอันดีงาม จนเป็นข่าวเกิดขึ้นทั่วไปในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่นิสิตนักศึกษาโดยเร่งด่วน เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเหล่านั้น ได้สำเร็จออกไปเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรมและเป็นผู้นำที่ดีมีคุณภาพต่อไป ความจำเป็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องมีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ก็เนื่องจากในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ในหมวด 6 ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประกันคุณภาพภายในและภายนอก การประกันคุณภาพภายในมีตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึง ได้แก่ ระดับความพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและสุดท้าย ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะเสนอกรอบนโยบายทางการศึกษาที่จะส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เจตคติ นิสัยในการทำงาน รวมทั้งบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพให้แก่นักศึกษา ตามแนวทาง

พระพุทธศาสนา โดยการนำพุทธจริยธรรม มงคล 38 ประการ มาใช้เป็นทฤษฎีในการศึกษา จริยธรรมของนักศึกษา เพราะเหตุว่าพระพุทธศาสนาเป็นแหล่งคำสอนจริยธรรมที่มีระบบ พร้อมทั้งเนื้อหาที่วางหลักไว้เรียบร้อยแล้ว และยังคงอยู่บนสังฆธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ นอกจากนี้มงคล 38 ประการยังเป็นบทศึกษาที่สอดคล้องกับองค์ประกอบแห่งการดำเนินชีวิต โดยมุ่งส่งเสริมให้บุคคลละความชั่วและป้องกันมิให้ทำความชั่ว ให้ทำดีด้วยการสร้างความคิด ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนพัฒนาจิตใจให้บริสุทธิ์ จึงเห็นควรที่จัดทำเพื่อจะเป็นผลให้เราหันกลับมาทบทวนการดำเนินงานสร้างคนของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เพื่อให้บัณฑิตที่จบออกไปเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยพฤติกรรมดี (ศีล) ถึงพร้อมด้วยจิตที่ฝึกดี (สมาธิ) และถึงพร้อมด้วยปัญญาด้วยตนเอง อันจะส่งผลให้ทุกคน สามารถสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีงาม สังคมสันติสุข และโลกที่น่าอยู่ สมตามเป้าหมายแห่งการพัฒนา สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่งทางวัตถุ ความเจริญงอกงามทางจิตใจ และความอาทรต่อธรรมชาติแวดล้อม ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความว่า “พยายามไม่ก่อความชั่วให้เป็นเครื่องทำลายตัว ทำลายผู้อื่น พยายามลด พยายามละความชั่วที่ตัวเองมีอยู่ พยายามก่อความดีให้แก่ตัวเองอยู่เสมอ พยายามรักษาและ เพิ่มพูนความดีที่มีอยู่นั้นให้งอกงามสมบูรณ์ยิ่งขึ้น”

2. คำถามวิจัย

คำถามในการวิจัยครั้งนี้คือ ความมีจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 ทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม อยู่ในระดับใด

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาความมีจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 ทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกัน

3.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สังกัดคณะต่างกัน

4. สมมติฐานของการวิจัย

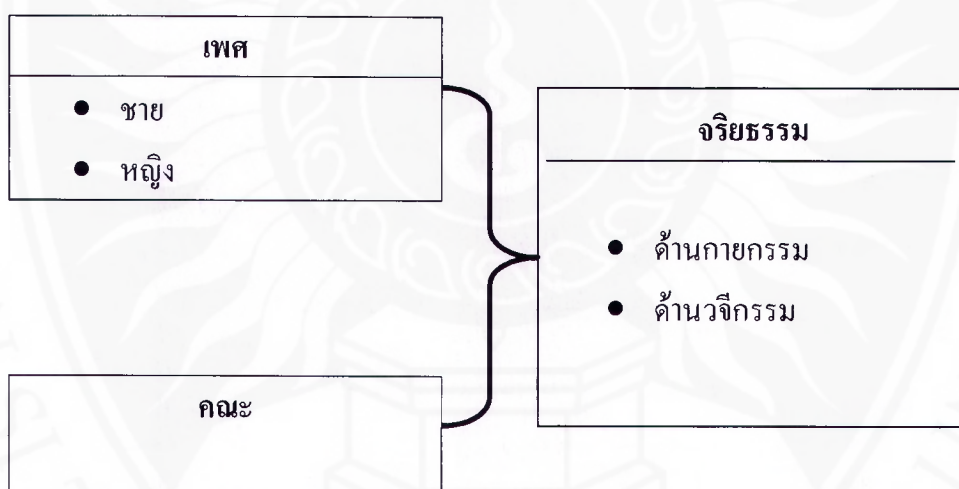
4.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 มีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

4.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ไม่แตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่สังกัดคณะต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ไม่แตกต่างกัน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 ทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และคณะ ส่วนตัวแปรตาม คือ จริยธรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ได้จากการศึกษาเอกสารหลักพุทธจริยธรรมแนวคิด ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาจริยธรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. ขอบเขตของการวิจัย

6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยศึกษาความมีจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 ต่อการมี จริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม

6.2 ขอบเขตพื้นที่วิจัย

ดำเนินการวิจัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ครอบคลุมทั้ง 5 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

6.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรที่ศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

6.3.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรมของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553

6.3.2 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553 จำนวน 3,367 คน (ใช้ข้อมูลจากสำนัก ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน วันที่ 24 มิถุนายน 2553)

คำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ สูตรการคำนวณของ Yamane Taro ดังมีรายละเอียดดังนี้ อ้างถึงใน จิตราภา กุณฑลบุตร (2550 : 120-121)

สูตรคำนวณ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ได้รวบรวมตัวอย่างมาทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง จากประชากร 3,367 คน ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

6.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษาวิจัยไว้ คือศึกษาจริยธรรมของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2553

6.5 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

6.5.1 ตัวแปรอิสระ คือ เพศของนักศึกษาและคณะ

6.5.2 ตัวแปรตาม คือ จริยธรรม 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกายกรรมและด้านวจีกรรมโดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **กายกรรม** หมายถึง การละชั่ว ทำดีทางกาย ซึ่งการปฏิบัติตามมงคลได้แก่ การไม่คบคนพาล การคบบัณฑิต การบูชาบุคคลที่ควรบูชา การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม มีบุญวาสนามาก่อน ตั้งตนไว้ชอบ ความเป็นพหูสูต การรอบรู้ในศิลปะ มีวินัยที่ดี การบำรุงบิดามารดา การสงเคราะห์บุตร การสงเคราะห์ภรรยา/สามี การทำงานไม่ให้ค้างค้ำ การให้ทาน การประพฤติธรรม การสงเคราะห์ญาติ ทำงานที่ไม่มีโทษ ละเว้นจากบาป ตำรวมจากการดื่มน้ำเมา ไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย มีความเคารพ มีความถ่อมตน มีความสันโดษ มีความกตัญญู การฟังธรรมตามกาล มีความอดทน เป็นผู้ว่าง่าย การได้เห็นสมณะ

2) **วจีกรรม** หมายถึง การมีสัมมนาการะทางวาจา รู้จักใช้วาจาหรือคำพูดให้เกิดประโยชน์ เว้นจากการทำความชั่วทางวาจา ได้แก่ กล่าววาจาอันเป็นสุภายิต การสนทนาธรรมตามกาล

7. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

7.1. ศึกษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับจริยธรรมทฤษฎีจริยธรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาจริยธรรม

7.2. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

7.3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

7.4. นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแบบสอบถาม จากนั้นทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

7.5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.6. สรุปผลการวิจัย

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

8.1 ทำให้ทราบข้อมูลในเชิงวิชาการเกี่ยวกับความมีจริยธรรมทางด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

8.2 ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผน จัดกิจกรรม เสริมสร้างและพัฒนาจริยธรรมในสถานศึกษาได้อย่างถูกวิธีและตรงจุด

8.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการจัดบรรยากาศของสถานศึกษา เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาจริยธรรมต่อไป

9. นิยามศัพท์เฉพาะ

9.1 จริยธรรม (Ethics) ความหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การมีจริยธรรมใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกายกรรมและด้านวจีกรรม

9.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย นักศึกษา 5 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม